

[Melchior]

tyder, det er kvindens ansvar, og det er altså en kønsrolleforvriddning tilbage til det gamle mønster – hvor fru Grethe Fenger Møller gik ind for det nye i samfundsmønstret og familiemønstret, som jeg tror er at foretrække, idet hun understregede, at der findes mange former for familiemønstre, og at samfundet vitterlig har et ansvar for og en opgave i at muliggøre det for såvel en kvinde som en mand at gå ud og prøve sine kræfter og evner også på andet end børnepasning. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at CDs hu står meget mere til den fremstilling af problemet, som fru Grethe Fenger Møller gav, end den, som hr. Holm i nogle af sine bemærkninger i hvert fald gjorde sig til talsmand for.

Jørgen Jensen (DKP):

Vi synes, det er godt, dette forslag er kommet frem, selv om det er rigtigt, at man kunne pege på mange andre måder at løse problemet på, og at det ville være bedre, om der var børnehavepladser nok. Jeg synes også, man skal passe på ikke at bide sig for fast, som ministeren gør gang på gang, når vi diskuterer arbejdsløshedslovgivning, i dette, at man skal være til rådighed for arbejdsmarkedet. Den situation, vi har, og som nødvendiggør, at man kommer med et forslag som dette, er, at regeringen og samfundssystemet ikke har levet op til det ansvar, der ligger i, at ikke alene skal man være til rådighed, men der skal også være arbejdspladser til rådighed for mennesker. Det er det, der er situationen i dag, og det gør man ikke ret meget ved; man kommer kun med nogle løfter. Vi kunne godt pege på en lang række andre områder, hvor det var bedre at gribe ind, end dette forslag. Det er rigtigt, som det allerede er sagt, at både under en forespørgselsdebat her i salen for et års tid siden og i arbejdsmarkedsudvalget har vi fået løfter om, at den situation, at mennesker blev idømt karenstage, fordi man ikke kunne skaffe børnepasning, skulle ophøre. Men der er bare ikke sket noget konkret på det område. Ministeren henviser til et cirkulære, som man altså ikke kender, og som ikke er det, pressen har skrevet om, altså næsten den samme situation som med hensyn til værdistigningsafgiften, hvor man har et cirkulære, som ekssi-

sterer og er udarbejdet, men som ikke kendes og ikke eksisterer.

På de kurser, der afholdes i disse dage for langtidsledige, ved jeg at kvinderne bl. a. – hvad jeg egentlig synes er rigtigt – får oplysninger om arbejdsmarkedslovgivningen og om deres personlige situation. Det bliver sagt helt konkret og direkte, at hvis de ikke har børnepasningsmulighed, kan de ikke få understøttelse. Det siges i disse dage på de kurser, som afholdes for langtidsledige kvinder. Så synes jeg nok, det er lidt hårdt at sige, at man fra regeringens side vil gøre noget, og at den nye linje skulle være bedre.

Hvad er det, der ligger i det, når man siger, at indtil folk har en børnepasningsmulighed, kan de ikke få understøttelse? Den kan jo være længere end de 5 uger, det kan være en hårdere dom i nogle områder. Det er meget kønt at sige, at det er kommunerne, der har pligt til at sørge for børnehaver, men når man fører en økonomisk politik herinde, der betyder, at man lægger en række udgifter ud til kommunerne, og når regeringen ønsker en stram indkomspolitik, der medfører nogle begrænsninger, som også rammer kommunerne, så er det ikke alene tom tale, men det er også falsk tale at tale, som arbejdsministeren gør på dette område.

Herudover skal jeg bare gøre nogle enkelte bemærkninger til det, der er blevet sagt her. Talsmanden for det ene regeringsparti, venstre, sagde, at det ikke er forbudt at sikre sig børnepasning, inden man får tilbud om arbejde. Ja men hvad er det egentlig for mennesker, vi diskuterer i dag? Det er en, ganske vist lille, gruppe kvinder, mange gange enlige kvinder, og hvordan er deres situation, når de bliver arbejdsløse? Kan de opretholde en børnehaveplads? Kan de gå ud og sikre sig at få en børnehaveplads? Nej, de bliver af økonomiske grunde nødt til at frasige sig de muligheder.

Det er situationen, og derfor synes vi, det er godt, forslaget er kommet frem. Men vi havde egentlig ønsket, det havde været unødvendigt, når man tænker på de tilsagn, der blev givet for et års tid siden. Selv med de bemærkninger, ministeren her er kommet med, frygter jeg i allerhøjeste grad det omtalte cirkulære ud fra personligt kendskab til, hvad der sker på formidlingskontorerne, og den holdning, man som nævnt har på de kurser, der afholdes i disse dage, for de dæk-